

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 219/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	M. L.	Jak w akcie oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

Prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości	Protokół badania stanu trzeźwości	5, 6	
Sprawozdanie sądowo - lekarskie wraz z opinią	46-48		
Świadek A. L.	37-38, 87		
Świadek S. L.	33-34, 86v		
Prowadzenie pojazdu mechanicznego pomimo wydania decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami	Decyzja Starosty (...) z dnia 10.10.2012 r. nr (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi w zakresie kategorii B i T	12	
Informacja Starostwa Powiatowego w H.	11		
Niebezpieczny sposób prowadzenia pojazdu, znaczne ograniczenie sprawności psychofizycznej oskarżonego wynikające ze spożycia alkoholu	Świadek A. L.	37-38, 87	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	M. L.	Jak wyżej	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

Spożycie alkoholu po zakończeniu jazdy ciągnikiem	Wyjaśnienia oskarżonego M. L.	22-23	
1. OCENA DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>Ustalenia faktyczne były bezsporne zarówno jeśli chodzi o fakt prowadzenia ciągnika przez oskarżonego, jak również stopnia nietrzeźwości. Oskarżony żadnej z tych okoliczności nie kwestionował. Podważał jedynie to, że kierując ciągnikiem już znajdował się pod wpływem alkoholu. Twierdził, że był wówczas trzeźwy, a alkohol spożył dopiero po zatrzymaniu się na jednej z posesji w miejscowości S..</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego pozostawały w oczywistej sprzeczności z całym pozostałym materiałem dowodowym i nie mogły one zostać potraktowane inaczej, jak tylko linia obrony.</p> <p>Nie znalazły one przede wszystkim potwierdzenia w relacji naocznego świadka - S. L.. Zaprzeczył, aby on lub jego ojciec spodziewali się wizyty oskarżonego, a nawet żeby</p>			

w ogóle go znali. Dlatego zdziwieniem dla nich było, że wjechał ciągnikiem na ich posesję i na niej zaparkował. W trakcie rozmowy okazało się, że oskarżony się pomylił i zamierzał zajechać do innej osoby z rodziny świadka. Po krótkiej rozmowie S. L. wraz z ojcem wrócili do swoich obowiązków, nie zajmując się więcej oskarżonym. Nie spożywali też z nim żadnego alkoholu. Oskarżony natomiast usiadł na swoim ciągniku, gdzie przebywał do przyjazdu policji.

Z zeznań S. L. wynikało ponadto, że oskarżony, zanim wjechał na posesję, poruszał się drogą publiczną od strony G.. Podważało to z jednej strony twierdzenia, jakoby poruszał się „drogami bocznymi”, jak należy rozumieć nieposiadającymi statusu drogi publicznej, z drugiej zaś strony potwierdzało zeznania A. L. w zakresie, w jakim opisywał on trasę przejazdu ojca. Było to o tyle istotne, że oskarżony usiłował wykazać, że zawiadomienie policji stanowiło zemstę ze strony jego synów, co z kolei miało sugerować brak ich wiarygodności. Zeznania S. L. rozprawiły się z tym argumentem.

Nie potwierdzono, aby oskarżony spożywał alkohol razem z

właścicielami posesji, nie potwierdzono także, aby spożywał go w latrynie („wychodku”). Jak wyjaśnił S. L., wprawdzie obiekt taki znajduje się na jego posesji, jednak w zupełnie innej części, na którą nie można się dostać. Rzekome „nadpicie” alkoholu zostało ponadto wykluczone w opinii biegłej z zakresu medycyny sądowej. Stwierdziła mianowicie, że nawet o ile oskarżony spożywał alkohol po zakończeniu jazdy, to jednak przystąpił do niego będąc już w stanie nietrzeźwości szacowanym na 1,03‰.

Na podstawie zeznań A. L. poczyniono także ustalenia odnośnie sposobu jazdy oskarżonego oraz jego stanu psychofizycznego. Wynikało z nich, że prowadząc ciągnik, nie utrzymywał prostego toru ruchu, poruszał się od jednej krawędzi jezdni do drugiej, kilka razy o mało nie wjechał do rowu.

Wbrew sugestiom oskarżonego, w zeznaniach A. L. nie dostrzeżono żadnych symptomów świadczących o chęci wpłynięcia na wynik postępowania, w szczególności bezzasadnego pogorszenia jego sytuacji procesowej. Jak wspomniano, przedstawiona relacja

znajdowała potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, uznanym za obiektywny i w żaden sposób niezaangażowany w rozstrzygnięcie sprawy (świadek S. L., opinia biegłej z zakresu medycyny sądowej).

Przeciwnie postrzegać natomiast należało zainteresowanie osobiste oskarżonego w korzystnym rozstrzygnięciu sprawy. Jest to zjawisko naturalne, posiadające procesową emanację w postaci prawa do obrony. Elementem tego prawa jest zaś prawo do w zasadzie nieskrępowanego kształtowania linii obrony, w tym przedstawiania faktów i okoliczności nieprawdziwych.

Biorąc powyższe pod uwagę, za podstawę dalszych rozstrzygnięć co do kary przyjęto, że oskarżony prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości, w sposób stwarzający ogólne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Nie potrafił zachować prostego toru jazdy, opuszczał własny pas ruchu, przekraczał oś jezdni, a momentami całą szerokością znajdował się na przeciwnym pasie ruchu. Pomimo zagrożenia, nie doszło jednak do sytuacji, w której bezpieczeństwo ruchu drogowego byłoby

zagrożone w sposób bezpośredni i konkretny.			
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>Z przyczyn omówionych już powyżej, na uwzględnienie nie zasługiwały wyjaśnienia oskarżonego.</p> <p>Istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, w znaczeniu ukształtowania stanu faktycznego i przesądzenia o odpowiedzialności karnej, nie miały zeznania S. K. (funkcjonariusz policji, który wykonywał czynności związane z ujawnieniem nietrzeźwego kierującego), Z. T. (matka oskarżonego - nie była świadkiem zdarzenia) oraz M. A. (partner córki oskarżonego - nie był świadkiem zdarzenia, odebrał oskarżonego z KPP H.).</p>			
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zachowanie oskarżonego polegające na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyczerpywało znamiona przestępstwa z art. 178 a § 1 kk.</p> <p>Oskarżony w dacie popełnienia czynu nie posiadał uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych. Starosta (...) w dniu 10.10.2012 r. wydał wobec niego decyzję o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii B i T nr (...). Prowadząc ciągnik rolniczy, tym samym nie zastosował się do tej decyzji. Zachowanie to realizowało znamiona przestępstwa z art. 180 a kk.</p> <p>Z uwagi na fakt, że czyn oskarżonego wyczerpywał znamiona określone w kilku przepisach ustawy, to jest w art. 178 a § 1 kk i w art. 180 a kk, zgodnie z art. 11 § 2 kk stanowił on jedno przestępstwo, za które podstawę skazania stanowiły wszystkie zbiegające się przepisy</p>			

<p>(kumulatywny zbieg przepisów). Podstawę wymiaru kary stanowił natomiast przepis przewidujący karę najsurowszą (art. 11 § 3 kk), to jest w tym wypadku art. 178 a § 1 kk, przewidujący karę grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p>			
#	<p>1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>1.5. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>1.6. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>1.7. Uniewinnienie</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>Przy wymiarze kary sąd miał na uwadze ogólne dyrektywy jej wymiaru, w tym w szczególności społeczną szkodliwość czynu oraz stopień zawinienia sprawcy. Art. 178 a § 1 kk przewiduje karę grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>Analizowane zdarzenie ocenić należało jako w pełni zawinione i cechujące się wysoką szkodliwością społeczną. Podkreślić przede wszystkim należało, że oskarżony zdecydował się na jazdę, mając pełną świadomość pozostawania w stanie nietrzeźwości. Wyraźnie zatem odróżnić można było tę sytuację od częstych w praktyce sądowej spraw, gdy sprawcy tego rodzaju przestępstw prowadzą pojazdy pod wpływem</p>			

alkoholu, jednak po upływie znacznego czasu od zakończenia jego spożywania, pozostając w pewnego rodzaju nieświadomości co do rzeczywistego stężenia alkoholu w organizmie, z reguły na skutek przecenienia jego zdolności metabolicznych. W tym wypadku natomiast oskarżony w pełni zdawał sobie sprawę zarówno z tego, że znajduje się pod działaniem alkoholu, jak i z tego, jaki będzie jego wpływ na organizm. Oskarżony popełnił zatem przestępstwo w sposób na wskroś umyślny, mając do tego świadomość grożących za nie konsekwencji.

Po drugie, z krytyczną oceną musiał się spotkać sposób prowadzenia pojazdu, wskazujący na istotne upośledzenie percepcji kierującego, jego możliwości psychoruchowych, a także adekwatnego reagowania na zmieniającą się sytuację ruchową na drodze.

Po trzecie, odnotować należało, że oskarżony w dacie czynu nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi z uwagi na decyzję Starosty (...), która mu je cofała. Już z tego choćby względu przestępstwo będące przedmiotem niniejszej sprawy nie powinno w ogóle mieć

miejsca. Okoliczność, że oskarżony pomimo tego kierował samochodem, dodatkowo tylko dowodziła zupełnego lekceważenia przez niego elementarnych norm i zasad ruchu drogowego, do których zalicza się wymóg uzyskania stosownych uprawnień.

W świetle powyższych okoliczności oczywiste było, że szczególny nacisk położyć należało na cele kary w zakresie prewencji indywidualnej, ale też nie można było zapominać o jej oddziaływaniu na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, czego rezultatem byłoby eliminowanie przekonania o pobłażliwości wymiaru sprawiedliwości wobec sprawców tego rodzaju przestępstw. W tych okolicznościach za adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości, a jednocześnie sprawiedliwą w odczuciu społecznym sąd uznał karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zważywszy na dotychczasową niekaralność oskarżonego, wystarczające zdaniem sądu do osiągnięcia celów kary było określenie 2-letniego okresu próby, oddanie w tym czasie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązanie do powstrzymania się od nadużywania alkoholu.

Orzeczona tym wyrokiem kara, a ściślej obawa zarządzenia jej wykonania, winna stanowić dostateczny bodziec do powstrzymania się od kolejnego wejścia w konflikt z prawem. Nadzór nad przebiegiem okresu próby oraz weryfikacja poczynionych tu założeń i prognoz powierzony został kuratorowi sądowemu.

Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na minimalny przewidziany ustawą okres 3 lat. Środek karny ustanowiony w art. 42 § 2 kk polega na obligatoryjnym orzeczeniu zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju na okres nie krótszy niż 3 lata w razie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub ucieczki z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, art. 174 lub art. 177. Jak podkreśla się w literaturze, środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów pełni rolę prewencyjną i ma za zadanie ochronę bezpieczeństwa w komunikacji. Środkiem do osiągnięcia powyższego celu jest w tym wypadku wyeliminowanie z grona uczestników

ruchu osób, które swoim dotychczasowym zachowaniem – w niniejszej sprawie popełnieniem przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w stanie nietrzeźwości – dały podstawy, aby sądzić, że nie dają wystarczającej rękojmi bezpiecznego uczestnictwa w ruchu. Rolą sądu jest określenie długości trwania zakazu przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności konkretnej sprawy.

Na podstawie art. 42 § 1a pkt. 1 kk orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku w związku ze skazaniem za przestępstwo z art. 180 a kk.

Na podstawie art. 90 § 2 kk orzeczono łączny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Zważywszy na uwypuklone już powyżej okoliczności popełnienia czynu, zakaz w tym wymiarze wydaje się być współmierny do stopnia jego społecznej szkodliwości.

Na podstawie art. 43a § 2 kk również dwukrotnie (odrębnie za czyn z punktu 1) i z punktu 3) orzeczono wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej

<p>świadczenie pieniężne w kwocie po 5.000 (pięciu tysięcy) złotych. Świadczenie to, co najmniej w tej kwocie, jest orzekane obligatoryjnie w razie skazania sprawcy przestępstwa z art. 178 a § 1 kk. W przeciwieństwie do środków karnych nie jest jednak przewidziana możliwość orzeczenia łącznego orzeczenia świadczenia.</p>			
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>1.Koszty procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		

VI.	Na podstawie art. 624 § 1 kpk oskarżonego z uwagi na sytuację majątkową zwolniono od kosztów sądowych.	
1.1Podpis		